

i det Forf. fandt de af denne angivne numeriske Coëfficienter fuldkommen rigtige; men han opdagede tillige, ved de under Arbeidet gjorte Bemærkninger, en saare simpel og symmetrisk Lov for Udviklingen af den sande Anomalie, i Følge hvilken man kan fortsætte denne saa langt man vil, som og bestemme ethvert Led, f. Ex. e^{22} sin 18 m uafhængigt af de övrige forhen fundne Led. Til det Opdagede föier Forf. endnu adskillige for den theoretiske Astronomie nyttige Udviklinger og Anvendelser.

Som bekjendt er det saa langt fra at Magnetnaalen overalt viser lige mod Nord og Syd, at den meget mere paa de fleste Steder har en betydelig Afbigelse fra denne Retning, saavel til Östen som til Vesten. Denne *Afbigelse*, der i Begyndelsen blot kiendtes som en Misviisning for Söemændene, der vilde bruge Magnetnaalen for at finde Vei paa Havet, erkjendtes siden ved nöiere Undersögelse for at være en sand Anviisning til at kiende de magnetiske Kræfters Udbredelse i Jordkloden, og turde maaskee engang i sin Tid give Anledning til at Compasset kunde endnu give Söemanden en fuldkomnere Veiledning, end det nogensinde vilde, om det overalt viiste eensformigt mod samme Himmelpunkter. Men skulle vi i denne Henseende giöre de önskelige Fremskridt, maa Videnskaben vedholdende beriges med Iagttagelser over Magnetnaalens Stilling, der saa at sige uafsladeligen forandrer sig paa hvert Sted. For London og Paris er man heldig nok til, over Magnetnaalens Forandringer at have Iagttagelser, der udstrække sig over halvtredie Aarhundreder, hvorblandt dog de tidligere ikkun maa betragtes som lidet nöiagtige. Hos os have *Louserne*, Fader og Sön, giennem den störste Deel af det forrige Aarhundrede anstillet nöiagtige Iagttagelser over Magnetnaalens Retning. Vor nærværende Navigationsdirecteur, Commandeur og Ridder *Wlengel*, har nu i en Række af Aar ladet Undersögelserne

over Magnetismen være sig magtpaaliggende, og dertil benyttet de udvidede Kundskaber og fuldkomnere Redskaber, hvormed Tidsalderens Fremskridt begunstiger os. I de tidligste Tider, hvorfra vi have optegnede Iagttagelser over Magnetnaalen, havde den en östlig Afvigelse. Denne aftog, indtil den i Midten af det syttende Aarhundred ophörte, i de fleste Egne af Europa, saa at Naalen viiste lige mod Nord og Syd, hvorpaa snart fulgte en Overgang til en Afvigelse mod Vesten, der siden vedholdende har tiltaget indtil de seeneste Aar, da denne vestlige Afvigning atter synes at formindskes. Det er ikke saa let, som det ved første Öiekast synes, at afgjöre om denne Forandring er indtruffen. Magnetnaalens Afvigelse er underkastet uophörlige Omvexlinger: hver Dag er for den et Tidslöb, hvori den engang voxer og aftager, hvert Aar gientages det samme i det Större. Saa længe den daglige Afvigelse ikke er alt for stor, i Sammenligning med den aarlige, vil man let, efter faa Aars Forlöb, af nogle enkelte Iagttagelser være i Stand til at dömmе om Afvigningen er voxet eller aftaget; men naar den aarlige Forandring, saaledes som nu, kun er liden i Sammenligning med den daglige, vil naturligviis mange Aar forløbe för Summen af de aarlige Forandringer overstiger den daglige. I övrigt giver vist nok den Omständighed sely, at den aarlige Forandring er bleven liden, Anledning til at troe, at den har naaet sin Höide (sit Maximum) da enhver fremskridende Række naaer sit Maximum, naar Leddenes Forskiäl vorder Nul.

I Löbet af et Aar er den vestlige Afvigning störst i September, og i et Dögn er den störst henimod Kl. 2 om Eftermiddagen. Naar ingen betydelige Forstyringer viser sig er den daglige Forandring ikke over 20 Minuter. I Aaret 1649 var Afvigningen her i Kiöbenhavn $1\frac{1}{2}^{\circ}$, östlig. I Aaret 1656 omtrent maa den have været 0, da den 1672 var $3^{\circ}35'$, vestlig. Den vestlige Afvigelse vedblev

siden at voxe indtil 1806, da den var $18^{\circ} 25'$. Siden den Tid har den aftaget, dog med den sædvanlige Frem- og Tilbagegang. I Aaret 1817 d. 8 September Kl. 2 om Eftermiddagen var den $17^{\circ} 56'$; altsaa $29'$ mindre end 1806. Man har fölgelig Grund til at formode, at den vestlige Afvigelse har havt sit Maximum. Ved at beskrive den krumme Linie som fremkommer, naar Tiderne tages som Abscisser og Afvigelserne som Ordinator, synes det at være klart, at dersom Vendepunkter ikke falder paa 1806, maa det hellere söges för end efter det.

Magnetnaalens Inclination har Forf. senest fundet at være $71^{\circ} 26'$.

Professor og Ridder *Herholdt* har meddeelt Selskabet en Beskrivelse over et fuldbaarent Menneskefoster, som döde under et fuldstændigt Aandedræt, omtrent en halv Time efter Födselen. Dets indre Organisme fandtes i mange Henseender at være siælden og mærkværdig.

- 1) Alle dets Bryst- og Bug-Indvolde saaes udviklede i en omvendt Orden. Hiertets Spidse og Storpulsaarens Bue vendte mod höire Side. Leveren laae under det venstre, Milten under det höire Hypochondrium. Maven strögte med sin brede Ende og sin store Krumning mod Milten paa höire Side. Tolvfingertarmen begyndte paa venstre Side under Leveren, og traadte ud af sin Kapsel foran Milten paa höire Side. Bugkiertlen (*pancreas*) vendte med sin brede Ende til venstre Side, hvor dens Ductus löb ind i Tolvfingertarmen — Tomtarmen (*jejunum*) og Krumtarmen (*ileum*) slyngede sig fra höire Side nedad mod Blindtarmen (*coecum*) som laae i den nedre Bugegn paa venstre Side (*regio iliaca sinistra*) Buertarmen (*colon*) böiede sig omkring de tynde Tarme fra venstre mod höire Side, o. s. v.